

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

BLAHOŠLAVENÝ JAN SARKANDER 6. května

Narodil se 20. prosince 1576 ve Skočově na Těšínsku. Bylo to národnostně smíšené území, Sarkandrova rodina však byla česká. Jeho matka Helena byla podruhé provdána, takže Jan měl mimo tři bratří a sestry i nevlastního bratra. V roce 1589, po otcově smrti, se celá rodina odstěhovala do Příbora. V r. 1593 začal Jan studovat filosofii v Olomouci a dokončil ji v Praze u Jesuitů r. 1603 titulem mistra filosofie. O rok později se zapsal na teologii ve Štýrském Hradci. R. 1609 přijal kněžské svěcení v Brně. V následujících letech působil jako kněz na sedmi místech tehdy jediné moravské olomoucké diecése.

Osudným se pro Sarkandra stalo působení na faře v Holešově, který byl i sídlem moravského zemského hejtmána, katolíka Ladislava Popela z Lobkovic. Sarkander sem přišel v r. 1616 a brzy se dostal do sporů s okolní nekato-lickou šlechtou o farní desátky, na které však měl plné právo.

Moravští stavové se přidali k českému povstání až v květnu 1619. Popel z Lobkovic byl sesazen a uvězněn, jesuité byli vypovězeni ze země. Sarkandroví katolíci radili, aby na čas odešel z Holešova. Poslechl a v červenci téhož roku odejel do Polska na pouť do čenstochovské mariánské svatyně. Tato cesta zpečetila jeho osud a stala se příčinou jeho mučednické smrti, protože se do Holešova koncem listopadu 1619 znovu vrátil.

Na jaře následujícího roku vpadlo na Moravu asi 4.000 polských kozáků. Holešov ale ušetřili, protože Sarkander, spolu se zámeckým kaplanem Tučkem jím vyšel vstříc s Nejsvětější svátostí. Z toho pak vzniklo podezření, že právě on povolal kozáky na Moravu. Sarkander, který se skrýval v lesích u Troubek byl vyzrazen, zatčen a odveden k vyšetřování do Olomouce.

Dnes je historicky dokázáno, že polské kozáky najímal císařský generál Michal Adam Althan, který za tím účelem přijel do Varšavy k polskému králi Zikmundovi III. v červenci 1619. Podezření ale ulpělo na Sarkandrovi. V únoru 1620 byl v Olomouci čtyřikrát vyslýchán a třikrát mučen.

Po ostrém mučení při posledním výslechu žil ještě asi měsíc. Skonal na jeho následky 17. března 1620.

Uctívání Jana Sarkandra jako mučedníka pro víru začalo hned po jeho smrti. Tato bezprostřednost úcty dokazuje, že nemohlo jít o nějakou později vymyšlenou a sestavenou legendu. Jeho nepřetržitá úcta vyplynula jasně z po zahájení beatifikačního procesu v r. 1715, kdy byla podrobena přísnému rozboru, protože i v Římě původně vyvstalo podezření, zda Jan Sarkander nebyl jen politickým mučedníkem. Po r. 1758 byl však proces na dlouhou dobu přerušen. Beatifikační breve bylo vydáno až za pontifikátu Pia IX. a to 11. září 1859.

Jana Sarkandra začal nazývat mučedníkem již v r. 1620 ve svých listech sám kardinál Dietrichštejn. V téže roce vyšla v Paříži i francouzská brožurka o jeho umučení a v r. 1629 další v Polsku. Jeho hrob v kostele Panny Marie na Předhradí v Olomouci navštěvovali i zahraniční poutníci, např. r. 1683 polský král Jan Sobieski a v r. 1748 císařovna Marie Terezie. Bezprostředně po jeho smrti jsou doloženy i první výtvarné památky, rytiny a obrazy. Jejich první seznam byl vydán již v r. 1712. Je příznačné, že historická kritika ho začala napadat až v nynějším století, hlavně po první světové válce, kdy u nás vyvrcholil odpor proti Římu. Zároveň však vyšly také práce dokazující celkovou zaujatost této kritiky, což je nejlepším dokladem, že úcta k blahoslavenému Janu Sarkandrově dosud trvá.

(V JEDNOM SPOLEČENSTVÍ - Křesťanská Akademie Řím, 1980)

* * *

Veď ani Ježiš Kristus, náš Pán, nebol ani hodinu bez bolesti a utrpenia, pokiaľ len žil.

A ty akým právom hľadáš inú cestu, ako je táto kráľovská cesta, cesta svätého kríža?

Celý Kristov život bol kríž a mučeníctvo; a ty hľadáš pre seba pokoj a radosť?

Mýliš sa, mýliš, ak túžiš po niečom inom, ako znášať súženie; lebo celý tento smrteľný život je plný bied, všade je označený samými krížmi.

A čím vyššie kto pokročí v duchu, často tým ťažšie kríže nachodí; lebo trýzeň vlastného vyhnanstva je tým väčšia, čím väčšia je samoláska.

Ale zato človek, hoci mnohonásobne skúšaný, nie je bez útechy a úľavy, lebo cíti, ako mu vzrastá veľký užitok z toho, že nesie svoj kríž.

Lebo keď sa mu dobrovoľne poddáva, celé bremeno útrap mení sa mu v dôveru božskej útechy.

Ale čím viac sa telo ničí súžením, tým väčší silnie duch vnútornou milosťou.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

M O D L I T B A

* Kdy se máme modlit?

Máme se modlit ráno, když začínáme denní práci; zdravíme Boha především a obětuje mu sebe a celý den.

Večer: dřív než se odebereme k spánku, děkujeme Bohu za všechny milosti, které nám udělil, a prosíme ho o odpuštění hříchů, kterých jsme se dopustili.

Před jídlem a po jídle prosíme o Boží požehnání pro jídlo, které nám uštědřil, a děkujeme mu za ně.

V pokušení prosíme Boha o pomoc. Často během dne máme pozvedat srdce a mysl k Bohu krátkými vznětovými ("střelnými") modlitbami, jako: "Můj Ježíši, milosrdenství!" - "Všechno pro tebe, nejsvětější srdce Ježíšovo!" - "Můj Bože, miluji tě!"

* Ke komu se máme modlit?

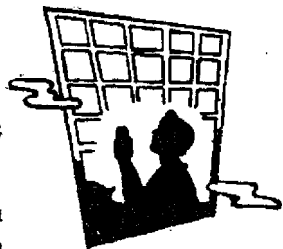
a/ Máme se modlit k Bohu, skrze Krista, našeho prostředníka. Tímto způsobem se církev nejčastěji modlí v liturgii: k Bohu Otci skrze Krista v jednotě s Duchem svatým.

b/ Máme se modlit ke každé z božských osob zvlášť: např. k Duchu svatému o světlo a o vnuknutí.

c/ Máme se modlit ke Kristu Pánu jako člověku; modlíme se např. k božskému Srdci jako symbolu Kristovy lásky, ke Kristu v nejsvětější svátosti.

d/ Máme se modlit k Panně Marii, Matce Boží a matce naší.

e/ Máme se modlit k svatým, k sv. Josefu, ochránci církve, k světcům, jejichž jméno nosíme, ke kterým chováme zvláštní úctu, k národním patronům a k andělu strážnému.

* * *

Máme právo utíkat se k Panně Marii. Kristus Pán řekl z kříže Janovi a nám všem: "Hle, Matka tvá!" A Marii nás představil jako děti: "Hle, syn tvůj!"

Důvěra a láska k Panně Marii nevyrostá ze soukromého zanícení, ale z Božího řádu a ustanovení. Jako je štěstím matky vyslechnout syna a ve všem pomoci, v jeho útěše a štěstí vidět štěstí své, tak je štěstím a radostí Panny Marie, když je hledána, vzývána a když může

pomoci. Tím je oslaven Kristus Pán, a to je svrchovaná touha Panny Marie.

(Josef Hlouch: MINUTĚNKA)

* * *

Ú M Y S L Y na M Š E S V.

1. - Za zemř. L. J. Šebestu - manželka a dcera
- Za Ignáce Parmu - paní Viktorie Velíšková
2. - Za zemřelého manžela - paní Jolana Pagáčová
- Za Viktorii Parmovu - paní V. Velíšková
3. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro celou rodinu Petko
- Za Josefa Velíška - paní Viktorie Velíšková
4. - Za popraveného Brig. Gen. Františka Krátkého a jeho zemřelou manželku Marii - manželé Krátkí
5. - Za živou a zemř. rod. Řehůřkovu a Úředníčkovu - Dr. L.Řehůřek s rod.
- Za Charles Hayes - paní Viktorie Velíšková
6. - Za zemřelou babičku a dědečka Slováčkovy - rodina Malíkova
- Za tatínka a bratry Fridolína, Josefa a Františka - pí. V. Velíšková
7. - Za zemř. rodiče Andělu a Jos. Suchánkovy a příbuzné - p. J. Suchánek
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání, a na úmysly paní V. Velíškové
8. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání, a na úmysly paní Anny Trlicové
- Za těžce nemocnou paní Annu Vidlárovu - rodina Malíkova
9. - Za zemřelého syna Lawrence, rodiče z obou stran a příbuzné - manželé Julie a Jan Žáčkovi
10. - Za zemřelého manžela - paní Anna Borek-Dohalská
11. - Za všechny naše drahé a milované - živé a zemřelé - maminky
12. - Za zemřelou Ctih. Sestru Lubomíru Úředníčkovu - manželé Žáčkovi
13. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
14. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro manž. Žáčkovy a děti s rod.
- Za zemřelého Rudolfa Javoru - manželé Javorovi
15. - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Šteková
16. - Za zemřelého Václava Jánoše - pan František Němeček
17. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - paní Anna Trlicová
18. - Za zemřelé rodiče Křenčíkovy a Poláškovy - manželé Křenčíkovi
19. - Za zemřelé Štěpána Daňka a Františku Kadlčíkovu - manželé Paškovi
20. - Za zemřelého Vladimíra Pošustu - jeho manželka a děti s rodinami
21. - Za zemřelého Martina Křížana - rodina Křenčíkova
22. - Za zemřelého Nika Kanyera - jeho manželka a dcera s manželem
23. - Za zomrelú maminku Apolienu Búzkovú - dcera Terezia Valovičova
24. - Za zemřelého Dra. Josefa Sedlaříka v 3. výročí jeho úmrtí - paní Růžena Sedlaříková
- Za zomrelú Apolienu Búzkovú - paní Anna Otrubová
25. - Za zemřelé rodiče a za celou rodinu - rodina Malíkova
26. - Za zomrelú starenku Apolienu Búzkovú - rodina Ján a Mariška Hlavatý
27. - Za zemřelou maminku Mariu Orolin - paní Anna Chmura
- Za zdraví, Boží ochranu a pomoc do dalšího života paní Anny Krajčové - její syn s rodinou
28. - Za zemřelou sestru Anežku - paní Růžena Niko P.

29. - Za zomrelú starenku Apolienu Búzkovú - rod. Štefan a Tonička Štefek
30. - Za zemřelého Bernarda Horáka - jeho manželka a děti s rodinami
31. - Za zemřelého Dra. Ladislava Růžka - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zemř. rodiče F. a F. Jurčovy a bratra Vojtěcha - děti s rodinami

* * *

ZEMŘELI: Panu Vládovi Suchánkovi maminka a paní Terezii Valovičovej maminka. - Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

• MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ •

Paní Milada Pospíšilová se dožívá PĚTAOSMDESÁTKY, pan František Kolomazník PĚTASEDMDESÁTKY a pan Jozef Vagovič PADESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10 hod. ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE! Příležitost ke svaté zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

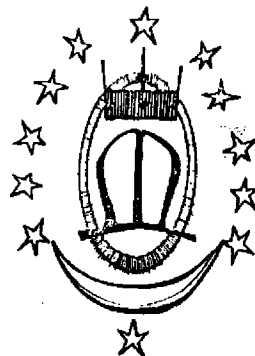
LÁSKA BEZ SKUTKŮ JE STROMEM BEZ OVOCE.

Chlubí se jen svým krásným zevnějškem, listím, ale nepřináší užitek. O lásce mluví skutky, ne slova. Skutky mluví sice němou řečí, zato však velmi výmluvnou.

Bůh dal člověku dvě ruce, ale jenom jeden jazyk. Chce totiž, abychom více jednali než mluvili. Řeč bez skutků je mrtvou řečí. Celý svět, ale bez lásky, je bezcenný. Láska přebývá v srdci a ne v ústech.

Jen podle zevnějšku se dá pravá láska od nepravé někdy těžko rozeznat, poněvadž obě užívají stejná slova. Tím se dá oklamat pouze člověk, ne však Bůh, "Bůh, který vidí i co je skryté" (Mt 6: 6), dovede rozlišovat.

Podstatou všech darů a obětí je srdce. Proto se nebi líbí jen to, co dává srdce, nikoliv to, co podávají ruce. Malý dar chudého člověka, který však vroucně miluje, má u Boha větší cenu, než velký dar toho, který méně miluje.

Ó přijde jaro zas na české luhy
s úsměvem, jasem, plno rodné síly,
a zelení a květem nad mohyly
vyklíčí vše, co dnes tam spí sen tuhý.

V prstě volnou začou zas české pluchy
a z hnědých rolí, které pot náš pily,
my sami budem sklízet, co jsme síli,
a volní volných budeme zas druhy.

Zas přijde jaro a pod krovy letem
k nám navrátí se míru vlaštovice
a večer děd vyprávět bude dětem,
jak hrát si budou v jeho šedých vlasech,
o země české dávných, smutných časech,
jak byly kdys - a nevrátí se více.

(Josef Václav Sládek)

Přinášíš-li svůj dar k oltáři
a tam si vzpomeneš, že má tvůj
bratr něco proti tobě, nech tam
svůj dar před oltářem a jdi se
napřed smířit se svým bratrem.
potom teprve přijď a obětuj
svůj dar.

(Mt 4: 23)

MATKA - Byla také ona z předních žen, z těch, které vládly rozšafně a dovedly vypěstít každého roku hejna kuřat, kachen, odchovaly stádce selátek a telat, dovedly řádně utlouci máslo, měly do bíla vydrhnuté putny na vodu, lavice a máslenky na stloukání i tvarožné nářadí, které měly světlici biloučkou jako holubičku, vysoko vystlané peřiny s širokou vložkou, vzácného a svého vzoru ručně háčkovanou. Které měly svou barvu na podrovnávku stavení a svůj vzor v meziokní, žudru, na vyšívaných košilích a rukávcích. Hospodyně matky, které při vši té

práci vařily pro dvacet a o žních i pro třicet lidí, které rodily a vychovávaly tolik dětí, že jim kolébka nestačila, jak byl rok od roku požehnaný a dětí zdárných i nezdárných, ale přísně chovaných. Takové ženy svalnaté a houževnaté, trpělivé, čistotné a zbožné, plné prospěchu a přec plné důstojnosti u vědomí své nesmírné potřebnosti. Byly sloupem, byly základem domu, byly kmenem, na němž se košatily a kvetly rody...

(Františka Pecháčková: VĚRNOŠT)

* * *

OKUSTE A VIZTE, JAK JE PÁN DOBRÝ, blaze člověku, který se k němu utíká, bojte se Pána jeho ctitelé!

(Žalm 33: 9)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ministri už nevedeli, čo mu na to odpovedať. Cavour odprevadil Don Boska k dverám a dôverne mu radil:

- Buďte opatrný, drahý dôstojný pane. Rozumiete ma? Opatrný. Žijeme v ťažkej dobe. A ľudia hneď spravia z komára somára.

- Ďakujem, Excelencia, srdečne vám ďakujem. - Viete ale čo? Dohodnime sa. Keď mi budete chcieť niečo odkázať odkážte mi to ako priateľovi. Budem vám za to povďačný.

- To sa rozumie - prisvedčil mu na to Cavour a priateľsky stisol pritom Don Boskovi ruku. - Ostaneme dobrými priateľmi ako vždy a... modlite sa za nás, drahý Don Bosko.

- Pravdaže, pán minister. Pomodlím sa, aby vám Pán Boh vždy pomáhal, po celý život, a najmä v hodine smrti.

A od tej doby sa Don Bosko s Cavourom už viac nestretol. Asi o rok po tom Cavour umrel. V liberálnych kruhoch však vyvolala veľký rozruch, ak nechceme povedať pohoršenie, zpráva, že farár farnosti Panny Márie Anjelskej, teda Cavourov, poslúžil smrteľne chorému Cavourovi sviatosťami umierajúcich. Don Bosko sa nemodlil nadarmo.

Druhý štátnik, ktorý stále prejavoval svoju dobroprajnosť Don Boskovi, bol Urban Ratazzi. Tento bol niekoľko ráz ministerským predsedom a bol aj pôvodcom proticírkevných zákonov.

Po druhej domovej prehliadke v saleziánskom ústave sa Don Boskovi ponúkol, že zakročí na komornej kancelárii, aby za krivdu, ktorá sa mu tak stala, dostal zadosťučinenie. Don Bosko sa za ochotu vrelo poďakoval, ale ho prosil, aby to nerobil, lebo že bude lepšie, keď sa o veci pohovára priamo s príslušným ministrom. A ako uvidíme, Don Boskov spôsob sa osvedčil.

Ratazzi tak dôveroval Don Boskovi, že raz medzi štyrmi očami sa ho pýtal:

- Don Bosko, viete, že som štátnym ministrom a pôvodcom niektorých zákonov, ktoré vy neschvaľujete. Povedzte mi, prosím vás, vzťahujú sa i na mňa ťažké cirkévné tresty, ktoré sa volajú v kanonickom práve cenzúrou?

Don Bosko si žiadal pár dní na uváženie a potom pri najbližšom stretnutí mu povedal:

- Veľmi rád by som uspokojil vaše svedomie, pán minister, ale nenašiel som ani jediného cirkévného odborníka, ktorý by mi v tom pomohol.

- Mój drahý Don Bosko, vaša úprimnosť sa mi líbi. Vy v tejto veci prvý úprimne a otvorene hovoríte so mnou. Za to som vám vždy k službám. Keď budete pre svojich chovancov dačo potrebovať, nebojte sa ma vyhľadať.

Nemenej zaujímavý rozhovor mal Don Bosko i 6. augusta 1876 s ministrami Depretisom, Nicoterom a Zanardellim, ktorí prišli v sprievode niekoľkých poslancov do Turína a na slávnostné otvorenie železničného spojenia Turín-Lanzo. Don Bosko ich pri tejto príležitosti pohostil v salóne saleziánskeho ústavu v Lanzo a potom ich povodil i po zahrade ústavu. Tu si

sadli na kamennú lavičku a rozprávali o všeličom. Minister Nicotera začal Don Boska naberat':

- Hovorí sa, Don Bosko, že máte s pápežom veľmi dôverné styky a že sú vám otvorené vo Vatikáne všetky dvere, hlavné i bočné.

- Veď viete, Excelencia, že ľudia radi zveličujú. Nuž pravda je iba to, že keď prídem do Ríma, Svätý Otec ma vždy veľmi láskavo prijme. Ale nerobí to tak len sám Svätý Otec. Poznám niekoľko ministrov, ktorí ma tiež práve tak milo prijímú. Voľakedy som sprostredkoval v istej otázke medzi Vatikánom a ministerstvom školstva. Všade boli ku mne veľmi priateľskí. A veru iste som viac času strávil v predizbe ministrov ako vo Vatikáne.

- Don Bosko, a nevychováva váš ústav priveľa kňazov a profesorov? - skočil do toho senátor Ricotti.

- Sotva! Lebo počet kňazov, ktorí vychádzajú z nášho ústavu, sa trati v množstve robotníkov, úradníkov, vojakov, advokátov a rozličných iných zamestnancov, ktorých vychovávajú naše ústavy. A potom nemôžete zazlievať kňazom, že vychovávajú kňazov, lebo veď každý sa oduševňuje za svoj stav. Čo by ste tak povedali dôstojníkovi, keď by zakazoval dobrovoľníkom vstup k vojsku? - Zdá sa vám, že vychovávame veľa profesorov? Svojimi hroznými zákonmi nás k tomu priamo nútite. Veď žiadate pre vedenie ústavu a pre učiteľstvo akademické vzdelanie. Nuž keď to žiadate, hľadáme to mať. Kto je teda na vine?

(Alberti - Jur Koza-Matejov: "DON BOSKO")

* * *

Kolem nášeho dvorku vedla struha, v ktorej až do parného léta tekla voda. Bývala často špinavá až bĕda, ale pro mne byla zdrojem mnohých radostí a zábav. To bylo něco zcela jiného a krásnějšího než potůčky svedené s mokřých zdí a také jsem té krásy užíval plnou měrou. Máchával jsem se ve struze i v šatičkách jako kachna a tam jsem se také pomaloučku seznamoval se souseďy stejně velkými, jako jsem byl já sám. Společným úsilím jsme stavěli první hráze k rybníkům a společně jsme prožívali vzrušení, když se hráze protrhla a "velká voda" se valila struhou do potoka.

(Josef Lada: DĚTEM)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY